Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 34. Warszawa, dnia 6 grudnia 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 30 gr. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne.

373.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 października 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych o regulaminie dla Komitetu Likwidacyjnego do spraw byłych rosyjskich osób prawnych.

Na mocy art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) ustala się następujący regulamin dla Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych.

§ 1. Sprawy, wchodzące w zakres czynności Komitetu Likwidacyjnego, a wynikające z wykonania postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. rosyjskich osób prawnych, wnosi na Komitet przewodniczący.

§ 2. Czynności przygotowawcze do obrad Komitetu załatwia przewodniczący przy pomocy personelu pomocniczego. Czynności powyższe może przewodniczący powierzać, w razie potrzeby, członkom Komitetu lub delegatom, za ich zgodą.

§ 3. Dla przygotowania spraw, wnoszonych na posiedzenia Komitetu Likwidacyjnego, mogą być tworzone specjalne komisje. Przewodniczący komisyj wyznacza, na wniosek przewodniczącego, Komitet z pośród swych członków i delegatów.

Ilość i skład członków komisyj określi Komitet.

Do udziału w pracach komisyj mogą być powoływani likwidatorzy oraz rzeczoznawcy.

§ 4. Przewodniczący kieruje biurem Komitetu Likwidacyjnego i wykonywa nadzór nad czynnościami personelu biurowego, którego jest bezpośrednim zwierzchnikiem.

Przewodniczący przyjmuje i zwalnia personel pomocniczy oraz ustala w porozumieniu z Komitetem jego płace.

Z pośród tego personelu przewodniczący w miarę potrzeby wyznacza: sekretarza Komitetu, księgowego oraz inne siły pomocnicze.

W liczbie personelu pomocniczego mogą być również urzędnicy państwowi, równorzędnie spełniający swe czynności służbowe, a przyjęci za zgodą ich władzy przełożonej.

§ 5. Przewodniczący kieruje wszystkiemi sprawami bieżącemi Komitetu samodzielnie, z wyjątkiem tych spraw, co do których powzięcie decyzyj należy do Komitetu Likwidacyjnego, lub które wniesie na Komitet z własnej inicjatywy albo na wniosek jednego z członków Komitetu. W tym ostatnim wypadku opinja Komitetu jest dlań miarodajną.

§ 6. Posiedzenie Komitetu Likwidacyjnego zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby, lub na wniosek pisemny stałego członka Komitetu Likwidacyjnego.

O terminie posiedzenia Komitetu Likwidacyjnego przewodniczący powiadamia pisemnie członków Komitetu i delegatów, przesyłając im równocześnie szczegółowy porządek dzienny.

§ 7. Dla ważności uchwał Komitetu Likwidacyjnego konieczną jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz 4-ch stałych członków Komitetu Likwidacyjnego względnie ich zastępców, jak również delegata zainteresowanego Ministra lub urzędu, o ile nie jest on reprezentowany w składzie stałych członków Komitetu Likwidacyjnego, tudzież delegatów: Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej i Delegacji Polskiej w Mieszanej Komisji Rozrachunkowej.

§ 8. Uchwały Komitetu Likwidacyjnego zapadają zwykłą większością głosów, w razie zaś równości przeważa zdanie, za tkórem głosował przewodniczący. Głosują wszyscy obecni członkowie Komitetu względnie ich zastępcy oraz delegat zainteresowanego Ministra lub urzędu; przewodniczący głosuje na końcu. Nikt nie ma prawa wstrzymać się od głosowania. Delegat zainteresowanego Ministra lub urzędu ma prawo obecności na posiedzeniu i prawo głosowania tylko w tych sprawach, do których jet delegowany.

Członkowie Komitetu, przegłosowani w pewnych punktach, obowiązani są, mimo to, do udziału w naradach i do głosowania nad dalszemi punktami, podporządkowując się zapadłym już uchwałom (głosowanie stante concluso).

§ 9. Przewodniczący może wzywać na posiedzenia Komitetu rzeczoznawców i likwidatorów, celem wysłuchania ich opinji lub wyjaśnień, względnie wydania im zarządzeń.

§ 10. Uchwały Komitetu podpisuje przewodniczący oraz wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie stali lub ich zastępcy oraz delegaci zainteresowanych Ministrów lub urzędów. Ci ostatni tylko te sprawy, do którysch są delegowani. Nikt nie może odmówić podpisu z tego powodu, że został przegłosowany.

Odpisy uchwał, przeznaczone dla stron oraz teksty przeznaczone do ogłoszenia w „Monitorze Polskim", podpisuje tylko przewodniczący.

§ 11. Z każdego posiedzenia Komitetu winien być sporządzony protokół dla wszystkich spraw, na posiedzeniu rozpoznanych.

Wprotokóle należy wymienić: obecnych na posiedzeniu, określić każdą sprawę, będącą przedmiotem obrad, oraz przedstawić zwięźle ich przebieg wraz z wynikiem każdego głosowania, wszelako bez zaznaczenia, kto i jak głosował.

W wypadkach jednak gdy uchwała nie została powzięta jednogłośnie, na żądanie poszczególnych głosujących odmienne ich zdanie, vota separata i t. p. winny być zamieszczone w protokóle, jak również mogą być dołączone do protokółu motywy, uzasadniające takie odmienne zdanie.

Również delegatom Prokuratorji Generalnej i Delegacji Polskiej w Mieszanej Komisji Rozrachunkowej, względnie ich zastępcom, służy pra-

wo żądania zamieszczania w protokóle odmiennego ich zdania wraz z odpowiedniem umotywowaniem, w razie powzięcia przez Komitet uchwały, odbiegającej od zajętego przez nich stanowiska.

Protokóły są tajne, podpisuje je przewodniczący oraz sekretarz.

Protokół winien być odczytany na następnem zkolei posiedzeniu Komitetu i w razie braku sprzeciwów uważa się za przyjęty.

§ 12. Wpływy, osiągane z likwidacji mienia b. rosyjskich osób prawnych, a przewidziane w art. 6 punkt 4 powołanego na wstępie rozporządzenia, winny być składane do Banku Gospodarstwa Krajowego na rachunek Komitetu.

Drobniejsze kwoty, przeznaczone na pokrycie wydatków bieżących, do sumy pięciuset złotych (zł. 500), mogą być przechowywane w podręcznej kasie Komitetu.

§ 13. Czeki kasowe, asygnaty, względnie polecenia na podjęcie, przelew lub wydatkowanie sum, wymienionych wyżej w § 12, podpisuje przewodniczący lub jego zastępca, oraz członek stały Komitetu z ramienia Ministra Skarbu lub jego zastępca.

§ 14. Komitet Likwidacyjny prowadzi rachunkowość wpływów i wydatków wedle ogólnie przyjętych zasad.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 22 listopada 1928 r. Nr. 95, poz. 839).

Organizacja władz.

374.

**OBWIESZCZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 7 listopada 1928 r.

o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej.

Na podstawie art. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) prostuje się następujące błędy w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349).

W art. 3 zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej", a zamiast słów „Dowódcy Straży Granicznej" ma być „Komendanta Straży Granicznej".

W art. 9 zamiast słów „Dowódcy Straży Granicznej" ma być „Komendanta Straży Granicznej".

W art. 12 zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej".

W art. 13 zamiast słów „Dowódcę Straży Granicznej" ma być „Komendanta Straży Granicznej", a zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej".

W art. 19 zamiast słów „na etacie Dowództwa prowadzi Dowództwo Straży Granicznej" ma być „na etacie Komendy prowadzi Komenda Straży Granicznej", a zamiast słów „Dowódcy Straży Granicznej" ma być „Komendantowi Straży Granicznej".

W art. 20 zamiast słów „Dowództwo Straży Granicznej" ma być „Komenda Straży Granicznej".

W art. 22 zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej".

W art. 52 zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej", a zamiast słów „Dowódcy Straży Granicznej" ma być „Komendantowi Straży Granicznej".

W art. 54 zamiast słów „a Dowódcy Straży Granicznej" ma być „a Komendantowi Straży Granicznej".

W art. 56 zamiast słów „Dowódcę Straży Granicznej" ma być „Komendanta Straży Granicznej".

W art. 61 zamiast słów „przez Dowódcę Straży Granicznej" ma być „przez Komendanta Straży Granicznej".

W art. 65 zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej".

W art. 81 zamiast słów „Dowódca Straży Granicznej" ma być „Komendant Straży Granicznej", zamiast słów „na etacie Dowództwa Straży Granicznej" ma być „na etacie komendy Straży Granicznej", zamiast słów „Dowódcy Straży Granicznej" ma być „Komendantowi Straży Granicznej".

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) K. Bartel.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) A. Meysztowicz.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) Świtalski.

(Dz. U. R. P. z dn. 16 listopada 1928 r. Nr. 94, poz. 835).

375.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 października 1928 r.

w sprawie reorganizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatków dochodowego i przemysłowego na obszarze administracyjnym Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejące na obszarze m. st. Warszawy XXI i XXII urzędy skorbowe podatków i opłat skarbowych, a na ich miejsce tworzy się trzy nowe urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych oznaczone numerami porządkowemi XXI, XXII i XXXIV według podziału terytorjalnego podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 3. Istniejące dotychczas przy zniesionych urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych komisje szacunkowe do spraw podatku i dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się trzy nowe komisje do spraw podatku dochodowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów, każda w składzie 8 członków i tyluż zastępców.

§ 4. Istniejące dotychczas przy zniesionych urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego znosi się i równocześnie tworzy się trzy nowe komisje do spraw podatku przemysłowego po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów, każda w składzie 8 członków i tyluż zastępców.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1928 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu z dnia 15 października 1928 r. (poz. 809).

WYKAZ

granic XXI, XXII i XXXIV urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dla m. st. Warszawy.

Urząd XXI. Terytorjalny zakres działania tegoż urzędu rozciąga się na: Hale Mirowskie, Plac Mirowski i ulice: Ciepłą od Nr. 13 — 21 i od Nr. 20 — 34, Chłodną od Nr. 1 — 23, Elektoralną od Nr. 17 — 53, Grzybowską od Nr. 4 — 48a, Krochmalną od Nr. 1 — 49 i od Nr. 2 — 46, Mirowską od Nr. 1— 15 i od Nr. 2 — 16, Rynkową od Nr. 1 — 11, Zimną od Nr. 1 — 11, Żelazną od Nr. 58 — 70 oraz Waliców od Nr. 13 — 27 i od Nr. 22 — 34.

Urząd XXII. Terytorjalny zakres działania tegoż urzędu rozciąga się na następujące ulice: Białą (w całości), Chłodną od Nr. 25—43 i od Nr. 2—50, Elektoralną od Nr. 24— 34, Grzybowską od Nr. 50 — 72, Krochmalną od Nr. 51 — 65 i od Nr. 48 — 62, Leszno od Nr. 39 — 97, Ogrodową od Nr. 1 — 57 i od Nr. 2 — 54, Solną od Nr. 1 — 21, Wronią od Nr. 46—74 oraz Żelazną od Nr. 63—93 i od Nr. 72 — 86.

Urząd XXXIV. Terytorjalny zakres działania tego urzędu rozciąga się na Plac Kercelego i ulice: Chłodną od Nr. 45 — 55 i od Nr. 52 — 68, Dworską od Nr. 2 — 40, Górczewską od Nr. 1 — 19, Grzybowską od Nr. 84 — 134, Karolkową od Nr. 19 — 67 i od Nr. 46 — 70, Leszno od Nr. 99 — 141, Młynarską od Nr. 1 — 21 i od Nr. 2 — 22, Okopową od Nr. 1 — 11 i od Nr. 2 — 8, Ogrodową od Nr. 59 — 71 i od Nr. 56 — 64, Przyokopową od Nr. 41 — 55 i od Nr. 52—58, Płocką od Nr. 2—30, Skierniewicką od Nr. 1 — 33 i od Nr. 2 — 36 oraz Krochmalną od Nr. 67 — 89 i od Nr. 64 — 94.

(Dz. U. R. P. z dn. 6 listopada 1928 r. Nr. 92, poz. 809).

376.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 października 1928 r.

o utworzeniu urzędu opłat stemplowych w Bydgoszczy w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na zasadzie art. 4, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej oraganizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 69, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Z zakresu działania urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych Bydgoszcz-miasto I Bydgoszcz - miasto II wyłącza się sprawy opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn i dla spraw tych tworzy się osobny urząd opłat stemplowych z siedzibą w Bydgoszczy, o terytorjalnym zakresie działania obejmującym miasto Bydgoszcz oraz powiat bydgoski.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1928 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6 listopada 1928 r. Nr. 92, poz. 810).

377.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 października 1928 r.

w sprawie reorganizacji urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz komisyj szacunkowych do spraw podatków dochodowego i przemysłowego na obszarze administracyjnym Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391), art. 33 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411) i art. 58 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się istniejący na obszarze administracyjnym Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych we Włocławku i na miejsce jego tworzy się dwa urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych: jeden na miasto Włocławek i drugi — na powiat włocławski, oba z siedzibą we Włocławku.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych przechodzą do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych, z wyjątkiem spraw tyczących się opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn, załatwianie których na terenie obu nowoutworzonych urzędów przekazuje się urzędowi sakrbowemu podatków i opłat skarbowych na miasto Włocławek.

§ 3. Istniejącą dotychczas przy zieniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych komisję szacunkową do spraw podatku dochodowego znosi się i równocześnie tworzy się dwie nowe komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego, po jednej dla każdego z nowoutworzonych urzędów, każda w składzie 12-stu członków i tyluż zastępców.

§ 4. Istniejące dotychczas przy zniesionym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych dwie komisje szacunkowe do spraw podatku przemysłowego, jedna dla m. Włocławka, a druga dla pozostałych miejscowości, przydziela się do terytorjalnie właściwych nowoutworzonych urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1928 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z tem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6 listopada 1928 r. Nr. 92, poz. 811).

378.

KOMUNIKAT.

W okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi uruchamia się z dniem 1 listopada 1928 r. w Pabjanicach ekspozyturę Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Łasku, oraz Pomocniczą Kasę Skarbową z terytorjalnym zakresem działania, obejmującym obszar miasta Pabjanic.

Warszawa, dnia 31 października 1928 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

(Mon. Pol. Nr. 264 z dnia 15.XI. 1928 r.).

Podatki bezpośrednie.

379.

OKÓLNIK L. D. V. 8097/4.

w sprawie nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1929.

Do wszystkich Izb Sakrbowych, wszystkich Urzędów Skarbowych i wszystkich Kas Skarbowych oraz do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec zbliżającego się terminu nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1929, poleca się Izbie Skarbowej, aby bezzwłocznie zapomocą publicznego obwieszczenia, podała do wiadomości płatników państwowego podatku przemysłowego termin nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (art. 30 Ustawy) z podaniem ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, według kategorji i klasy miejscowości, z powołaniem się na przepisy karne, zawarte w art. 98 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Nakład tego obwieszczenia należy zarządzić we własnym zakresie, w takiej ogólnej ilości, aby podległe Urzędy Skarbowe były należycie zaopatrzone w odpowiednią do stosunków miejscowych ilość obwieszczeń.

Koszty nakładu pokryje Izba Skarbowa z przyznanych na ten cel kredytów. Podwładnym Urzędom Skarbowym i Kasom Skarbowym należy natychmiast wydać zarządzenia, niezbędne do rozpoczęcia akcji wydawania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1929, tudzież zwrócić szczególną uwagę kas skarbowych na przepisy § 44 rozp. Min. Skarbu z dnia 8 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 560), zwłaszcza na ścisłe przestrzeganie przepisów ustępu 1 tegoż paragrafu.

Nadto należy utworzyć odpowiednią ilość kas pomocniczych, aby płatnikom umożliwić jaknajdogodniejszą i terminową wpłatę.

Od płatników państwowego podatku przemysłowego należy pobrać dodatki do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na

rzecz niżej wymienionych związków według następujących zasad:

1) dodatki na rzecz związków komunalnych należy pobrać w wysokości 30%, określonej w art. 119 Ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz U. R. P. Nr. 79, poz. 550). O ile przed rozpoczęciem akcji wydawania świadectw przemysłowych, gmina doniesie Izbie Skarbowej o uchwaleniu niższej stopy procentowej tych dodatków, wówczas należy pobierać tę niższą stopę. Wpływy należy zarachowywać w sposób dotychczasowy na sumy komunalne uprawnionych związków komunalnych, zgodnie z postanowieniami art. 8 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

2) Dodatki na rzecz instytucyj, wymienionych w punktach a) i b) art. 120 cytowanej Ustawy, należy również pobrać w maksymalnej wysokości, określonej w tymże artykule; wobec postanowień rozp. Prez. Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 591) dodatki na rzecz Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Izb Rzemieślniczych należy pobrać na całym obszarze Państwa.

W dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Nr. 108 pod poz. 771 z r. 1925 zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, dotyczące dodatków na rzecz instytucyj, wymienionych w art. 120 Ustawy pod lit. a), — instrukcja zaś w sprawie zarachowań i podejmowania dodatków na rzecz instytucji, o których mowa w art. 120 Ustawy pod lit. b) — w Dzienniku Urz. Min. Skarbu Nr. 12, pod poz. 143 r. 1927 r.

Wpływy z dodatków, pobieranych na rzecz szkół zawodowych, należy zarachowywać w myśl postanowień zawartych w cytowanej wyżej instrukcji

Co do sposobu zarachowania wpływów z dodatków, pobieranych na rzecz Izb Przemysłowo-Handlowych, oraz Izb Rzemieślniczych będzie wydane osobne zarządzenie.

Do czasu otrzymania tego zarządzenia kasy skarbowe zarachowywać będą pobrane tytułem tych dodatków wpływy w dziale sum komunalnych na oddzielne konto, a wykazy szczegółowe przesyłać będą Izbom Skarbowym. Blankiety świadectw przemysłowych będą rozesłane do kas skarbowych przez Biuro Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu przed dniem 1 listopada r. b. według nadesłanych tamże zamówień opracowanych w myśl wskazówek zawartych w okólniku z dnia 30 czerwca 1927 r. L. DPO. 6468/III.

O ileby do Kasy Skarbowej w czasie do 1 listopada 1928 r. nie nadesłano blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, należy postąpić według wskazówek, zawartych w okólniku Nr. 134 z dnia 31 października 1925 r. L. DPO. 10007/III/25.

W końcu zwraca się uwagę na przepis art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 grudnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 114 z r. 1927, poz. 972), wedle którego pobierany będzie na cele równowagi budżetowej nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczonych podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn.

Wobec tego 10%-owy dodatek do należności skarbowych winien być pobierany również przy nabywaniu świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1929.

Okoliczność tę należy również podać płatnikom do wiadomości w obwieszczeniu, o którem mowa w początkowem ustępie niniejszego okólnika.

Na świadectwach przemysłowych, nabywanych na rok 1929 winny kasy skarbowe dodatek ten uwidocznić i uwzględnić go również w pozycji „razem".

Wpływy z 10% nadzwyczajnego dodatku winny być zarachowane w myśl wskazówek, zawartych w okólniku z 8 lipca 1926 L. DPO. 5282/I 26.

Warszawa, dnia 25 października 1928 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Opłaty stemplowe.

380.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowch ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98. poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123. poz. 715).

191. *(Art. 90, 91 i 111).* Pismo, stwierdzające umowę, na mocy której zakład ubezpieczeń porucza komuś pełnienie funkcyj agenta ubezpieczeniowego, podlega opłacie w wysokości 0,2% według zasad, podanych w ustępie pierwszym art. 90 u. o. s. oraz w punkcie 4 art. 91 u. o. s.

Nota buchalteryjna, sporządzona przez zakład ubezpieczeń i wymieniająca należność z tytułu wynagrodzenia za pełnienie funkcyj agenta ubezpieczeniowego, podlega opłacie stemplowej według zasad, podanych w ustępie drugim art. 90 u. o. s.

Legitymacja, którą zakład ubezpieczeń wydaje swemu agentowi i w której jedynie stwierdza, że osoba, w legitymacji wymieniona, jest agentem zakładu, wydającego legitymację oraz, że „zostaje upoważniona w myśl statutu oraz udzielonej jej instrukcji do przyjmowania wniosków w przedmiocie ubezpieczeń, jak również do pobierania zadatków na poczet ubezpieczeń i wydawania odnośnych kwitów zadatkowych", podlega, w myśl art. 111 u. o. s. — jako pełnomocnictwo do odbioru pieniędzy opłacie w wysokości 1 zł. (L. D. V. 2403/6/27).

192. *(art. 95 i 3).* Wykładnię nr. 166, ogłoszoną w n-rze 22 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z r. 1928, uzupełnia się dwoma ustępami końcowemi w brzmieniu następującem:

Jeżeli bank klijentowi, posiadającemu akcje w depozycie tegoż banku, wydaje zaświadczenie, przewidziane w ustępie ostatnim art. 59 prawa o spółkach akcyjnych, to zaświadczenie takie za-

sadniczo podlega w myśl art. 95 u. o. s. opłacie w wysokości 0,02% od nominalnej wartości akcyj, wymienionych w zaświadczeniu; zaświadczenie to nie podlega jednak opłacie, a mianowicie na mocy art. 3 u. o. s., jeżeli już przedtem bank wydał klijentowi bądź zaświadczenie, przewidziane w ustępie ostatnim art. 59 prawa o spółkach akcyjnych bądź innego rodzaju świadectwo depozytowe i od tego poprzedniego zaświadczenia uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 95 u. o. s. (L. D. V. 9955/6/28).

193. *(Art. 142).* Podanie o zwrot kwoty, uiszczonej tytułem należności celnych, w przypadku, gdy zwrot tej kwoty należy się z powodu ulgi celnej, uzyskanej przez petenta po uiszczeniu owej kwoty, jest wolne od opłaty na mocy art. 142 (punktu 8) u. o. s. (L. D. V. 6894/6/28).

Podatki konsumcyjne.

381.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 12 listopada 1928 r. L. D. VI. 4691/3/28 zezwoliło Ministerstwo Skarbu cukrowni „Lublin“ na otwarcie i prowadzenie wolnego składu cukru w m. Lublinie na Bronowicach przy ul. Łęczyńskiej Nr. 7.

Kontrolę Skarbową nad tym składem wykonywa Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Lublinie.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*
(Mon. Pol. Nr. 269 z dn. 21.XI. 1928 r.).

Monopol tytoniowy.

382.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1928 r.

w sprawie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru w roku 1928.

Zmieniając częściowo postanowienia obwieszczenia z dnia 21 marca 1928 r. („Monitor Polski“ Nr. 74, poz. 118), ustanawiam na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru r. 1928:

I kategorja:

Tytonie kwitnące czerwono i różowo

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg. zł.	Cena za 1 kg. gr.
Doborowa	Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości	wygładzone i wiązane w wiązki (papusze)	2	60
I.	Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione		2	25
II.	Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone . . .		1	90
III.	Liście środkowe, zdrowe, dojrzałe, znacznie uszkodzone; liście wierzchołkowe i dolne zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone . .		1	45
IV.	Liście środkowe, dojrzałe i zdrowe, wiązane ale niewygładzone; wszystkie liście wiązane i wygładzone, które nie mogą być zaliczone do klasy III, ale do fabrykacji są przydatne		1	—
V.	Liście niewiązane i części liści zdrowych, bez żadnych obcych domieszek		—	40

II kategorja:

Klasa	W Y M O G I	Cena za 1 kg. zł.	gr.	Nadzwyczajny dodatek zł.	gr.	Razem zł.	gr.
	Tytonie żółto-kwitnące (machorkowe)						
I.	Liście zdrowe, dojrzałe, dobrej jakości, wiązane w wiązki (papusze)	1	60	—	15	1	75
II.	Liście zdrowe, dojrzałe, gorszej jakości, wiązane w wiązki (papusze)	1	50	—	10	1	60
III.	Liście niewiązane i części liści zdrowych bez żadnych obcych domieszek	—	35	—	—	—	35

Jeden kilogram zdrowego, czystego nasienia, zamówionego i wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego 10 złotych.

Liście tytoniowe winny być należycie **wysuszone, sortowane i niefermentowane.**

Liście i części liści, zanieczyszczone obcemi domieszkami, tudzież liście i części liści, niezdatne do fabrykacji (niedojrzałe, zupełnie zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute), liście z łodygami rośliny, wkońcu pędy boczne roślin tytoniowych odbierane będą jako materjał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia.

Liście odrostowe, wyprodukowane za zezwoleniem urzędu monopolowego, o ile będą posiadały cechy klasyfikacyjne liści pierwotnych, odbierane będą o jedną klasę niżej, jak liście pierwotne, odpowiadające im pod względem klasyfikacyjnym.

Mieszane wiązki liści, t. j. takie, które zawierają liście tytoniu I i II kategorji, będą odbierane po cenach, ustanowionych dla tytoni kategorji II.

Liście niezupełnie wysuszone będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w zupełnie suchym stanie. To samo odnosi się do liści zwilżonych te jednak będą zaliczone w obydwuch kategorjach najwyżej do klasy II-ej. Ponadto przy liściach niezupełnie wysuszonych lub zwilżonych, obniżona będzie waga dostawionego tytoniu, stosownie do zawartości wilgoci.

Łodygi roślin tytoniowych nie będą wykupywane.

Za dowóz tytoniu do miejsca wykupu wypłaci Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego 10 groszy od każdych 100 kg. tytoniu za każdy pełny kilometr. Wynagrodzenie to wypłaca się tylko za pełne 10 kg. Ułamki groszy przy tem wynagrodzeniu nie będą wypłacane.

Dostarczone do wykupu liście tytoniowe, niepowiązane za ogonki w wiązki (papusze) wbrew wymogom klasyfikacyjnym, będą odbierane po cenie o 20 groszy niższej za każdy kilogram od ceny taryfowej.

Koncesjonowanemu plantatorowi, który wypełni wszystkie obowiązki plantatora, wypłacać się będzie:

a) premję jakościową,

b) premję ilościową.

Premję jakościową otrzyma upoważniony plantator, który wypełni wszystkie obowiązki plantatora i dostarczy do wykupu liście tytoniowe I kategorji oddzielnie wiązane w wiązki, tak według norm klasyfikacyjnych, jak i według koloru. Premja ta wynosi 40 gr. za 1 kg. dostarczonego surowca bardzo jasnego i 20 gr. za 1 kg. surowca jasnego.

Premję ilościową otrzyma koncesjonowany plantator, który wypełnił wszystkie obowiązki plantatora i uprawiał tytoń na przestrzeni od 1.000 m² w górę, jeżeli uzyskana przez niego przy wykupie cena za dostawione liście tytoniowe nie będzie niższą od przeciętnej ceny wykupu w danym okręgu uprawy, i jeżeli dostawiona przez niego do wykupu ilość tytoniu nie będzie niższą od przeciętnej ilości wykupionego surowca w danym okręgu uprawy z takiej przestrzeni gruntowej.

Tę premję ilościową wypłaca się na powyższych warunkach w wysokości:

a) 10%, jeżeli plantator uprawiał tytoń na przestrzeni od 1.000 m² do 5.000 m²,

i b) 15%, jeżeli plantator uprawiał tytoń na przestrzeni powyżej 5.000 m².

Premja ilościowa wypłaconą będzie w przeciągu miesiąca po skończonym wykupie w danym okręgu uprawy tytoniu.

Dotychczasowe normy klasyfikacyjne krajowego surowca I kategorji obowiązują w roku bieżącym po raz ostatni. Poczynając od 1929 roku, normy klasyfikacyjne i zasadnicza cena wykupu krajowych liści tytoniowych I-ej kategorji uzależnione będą od koloru liści tytoniowych w sposób podobny, jak to ma obecnie miejsce przy przyznawaniu premji jakościowej.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dn. 16 listopada 1928 r. Nr. 265, poz. 655).

383.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 września 1928 r.

w sprawie organizacji sprzedaży wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego, dopuszczonych do sprzedaży w Polsce.

Na podstawie art. 13 i 17 ustęp 5 oraz art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam, co następuje:

§ 1. Rabat handlowy od wyrobów tytoniowych specjalnych i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego dla sklepów tytoniowych ustala się w wysokości 7% (siedem procent) ceny taryfowej.

Domowe sprzedaże, którym powierzono sprzedaż specjalnych ewentualnie i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego papierosów i cygar, otrzymują rabat handlowy od tych wyrobów w wysokości 4% (cztery procent) ceny taryfowej.

§ 2. Sklepy tytoniowe oraz domowe sprzedaże wyrobów tytoniowych, upoważnione do sprzedaży wyrobów specjalnych ewentualnie i importowanych oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego, pobierać mają te wyroby w tych miejscach, gdzie zaopatrują się w wyroby tytoniowe taryfy ogólnej.

§ 3. Hurtownicy tytoniowi obowiązani są do należytego zaopatrzenia w wyroby specjalne ewentualnie i importowane oraz Gdańskiego Monopolu Tytoniowego detalicznych sprzedawców swego rejonu, upoważnionych do sprzedaży tych wyrobów.

Hurtownicy tytoniowi pobierać mają powyższe wyroby we właściwych dla nich państwowych magazynach (fabrykach) wyrobów tytoniowych za rabatem w wysokości 8% (ośm procent) ceny taryfowej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie postanowienia, wydane w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1928 r., Nr. 93, poz. 827).

Monopol Spirytusowy.

384.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 2 listopada 1928 r.

w przedmiocie ustalenia przybliżonego zapotrzebowania krajowego na spirytus w okresie kampanji gorzelniczej 1929/30 r.

Na podstawie ust. 1 art. 5 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do publicznej wiadomości, iż zapotrzebowanie krajowe na spirytus w okresie kampanji gorzelniczej 1929/30 r., t. j. od 1.IX. 1929 r. do 31.VIII. 1930 r. — ustala się na 585.000 hl. spirytusu 100° (pięćset osiemdziesiąt pięć tysięcy hektolitrów spirytusu 100°).

(—) *Kuroczycki,*
Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego.

(Mon. Pol. z dn. 13.XI. 1928 r. Nr. 262 poz. 648).

Przepisy celne.

385.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 20 października 1928 r.

w sprawie cła wywozowego na otręby.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie regulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 221 taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem z dnia 11 sierpnia 1927 r. w sprawie cła wywozowego na otręby (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 652) otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. zł. gr.
221	Otręby wszelkie	5.—
Uwaga:	Towar, wymieniony w poz. 221, z wyjątkiem otrąb żytnich i pszennych, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6 listopada 1928 r. Nr. 92, poz. 812).

386.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 29 października 1928 r.

o dalszem zawieszeniu cła wywozowego na ługi glicerynowe pomydlane.

Na podstawie art. 7 ust. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe na ługi glicerynowe pomydlane (poz. 253 tar. celn.), ustanowione na podstawie § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 448), zawiesza się na dalszy okres do dnia 31 grudnia 1928 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 6 listopada 1928 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 25 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 626).

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 6 listopada 1928 r. Nr. 92, poz. 813).

387.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 27 października 1928 r.

o uldze celnej na kwas siarkowy.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególniony towar opłaca cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego, określa się jak następuje:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego
108 p. 1 [illegible]	Kwas siarkowy (siarczany) wszelkiej koncentracji	20%

O ile chodzi o wymienione towary, do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło 20% cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1928 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 22 listopada 1928 r. Nr. 95, poz. 840).

388.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 2 listopada 1928 r.

w sprawie zwolnienia od cła wywozowego kwalifikowanych nasion pszenicy, żyta i owsa.

Na podstawie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwalnia się od cła wywozowego kwalifikowane nasiona pszenicy, żyta i owsa, wywożone zagranicę na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Rolnictwa.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 16 listopada 1928 r. Nr. 94, poz. 833).

389.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 13 października 1928 r.

o związkach eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysu i Handlu, oraz Rolnictwa z dnia 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie mebli giętych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 742) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje uprawniona z terminem do dnia 30 listopada 1928 r. włącznie Sekcja Mebli Giętych przy Związku Przemysłowców w Krakowie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dn. 23 października 1928 r. Nr. 245, poz. 563).

390.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 października 1928 r.

o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do rozporządzenia w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych, oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 63, poz. 561 i z 1928 r. Nr. 76. poz. 681) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Przepisy wykonawcze Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 r. do rozporządzenia w sprawie zwrotu cła przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych („Monitor Polski" Nr. 183, poz. 463), uzupełnia się następującemi postanowieniami:

„Zwrot cła może być stosowany również w tych wypadkach, gdy wymienione w rozporządzeniu z dnia 1 lipca 1297 r. Dz. U. R. P. z 1927 r., Nr. 63, poz. 561 i z 1928 r. Nr. 76, poz. 681) wytwory hutnicze walcowane oraz niektóre wyroby metalowe dostarczone są stoczniom gdańskim do budowy statków, przeznaczonych na wywóz zagranicę.

Ze zwrotu cła przy takim pośrednim wywozie zagranicę korzystać mogą tylko upoważnione do tego przez Ministra Skarbu przedsiębiorstwa przemysłowe.

Wykaz tych przedsiębiorstw będzie podany do wiadomości dodatkowo, po złożeniu przez ubiegające się o zwrot cła przedsiębiorstwa gwarancji odpowiedniej do wysokości przypuszczalnej ogólnej kwoty zwrotów cła.

Gwarancja służyć ma do zabezpieczenia interesów Skarbu na wypadek, gdyby statki, do których budowy użyto materjałów, podlegających zwrotowi cła, nie zostały w określonym terminie wywiezione zagranicę.

Kontrolę użycia do właściwego celu materjałów, podlegających zwrotowi cła, sprawować będzie odpowiedni urząd celny w Gdańsku.

Do wystawiania zaś kwitów wywozowych upoważnia się urząd celny w Tczewie.

Przebieg postępowania będzie następujący:

1) Przy każdej wysyłce podlegających zwrotowi cła materjałów do budowy statków zainteresowane strony winny:

a) przesłać do urzędu celnego w Tczewie zaświadczenie eksportowe i równocześnie zawiadomić Polski Inspektorat Ceł w Gdańsku;

b) do zaświadczenia eksportowego dołączyć zobowiązanie, że w razie niewywiezienia gotowego statku, do którego budowy użyto podlegających zwrotowi cła materjałów, w określonym czasie zagranicę, kwota pobrana prze stronę z tytułu zwrotu cła będzie w ciągu dni 8 od daty wezwania urzędu zwrócona do Skarbu Państwa;

c) zgłosić dostarczone dla budowy statków materjały natychmiast po ich przybyciu do stoczni do warunkowej odprawy wywozowej w odpowiednim gdańskim urzędzie celnym.

2) Po przeprowadzeniu warunkowej odprawy gdański urząd celny deleguje do odnośnej stoczni urzędnika, który w porozumieniu z zarządem stoczni stwierdza nadejście przesyłki, przyjęcie jej przez stocznię i wpisanie materjałów do specjalnej w tym celu przez stocznię założonej księgi składowej.

W księdze tej, która musi być okazywana na każde żądanie przedstawiciela kontroli celnej, stocznia powinna dokładnie zapisywać przychód i rozchód dostarczonych jej dla budowy statków, a podlegających zwrotowi cła materjałów i w szczególności notować: a) datę nadejścia przesyłki, b) numery wagonów, c) nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa, dostarczającego materjały, d) rodzaj i ilość otrzymanych, jako też użytych do budowy statków materjałów, e) nazwę i przeznaczenie statku, f) datę wystepu statku zagranicę.

3) Po stwierdzeniu nadejścia przesyłki do stoczni i wpisaniu jej do ksiąg powołany do kontroli gdański urząd wysyła duplikat deklaracji celnej wywozowej do urzędu celnego w Tczewie z odpowiednią adnotacją, stwierdzającą przyjęcie przesyłki przez stocznię i określającą date za-

mierzonego występu zagranicę statku, do którego budowy użyty będzie materjał.

4) Na podstawie otrzymanego z urzędu gdańskiego duplikatu deklaracji urząd celny w Tczewie wystawia kwit wywozowy.

Urząd celny w Tczewie prowadzić będzie osobną księgę dla wydanych w tym obrocie kwitów wywozowych, w której ma notować datę i numer zaświadczenia eksportowego, numer i datę deklaracji celnej na odprawę warunkową w Gdańsku, nazwę statku, do którego budowy użyto podlegających zwrotowi cła materjałów, datę i numer kwitu wywozowego, sumę przyznanego do zwrotu cła, numer deklaracji i datę odprawy wywozowej samego statku. Przy księdze przechowywać będzie urząd również zobowiązania stron do zwrotu pobranych kwot w razie niewywiezienia statku zagranicę (p. 1-b).

Zwolnienie strony od zobowiązania następuje z chwilą faktycznego występu statku zagranicę, udowodnionego deklaracją wywozową.

Gdyby urzędowi celnemu w Tczewie nie przedstawiono do terminu, w pamiętniku zanotowanego, deklaracji o wywozie statku zagranicę, winien urząd w Tczewie bezzwłocznie wezwać stronę do zwrotu otrzymanych przez nią warunkowo sum".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 10 maja 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dn. 25 października 1928 r. Nr. 247, poz. 575).

391.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 października 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia morsko-kolejowego składu celnego w Gdyni-Porcie.

Na podstawie art. 3 oraz art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Celem czasowego przechowywania przesyłek celnych, przybywających do Gdyni morzem względnie koleją, otwiera się w hangarze portowym w Gdyni-Porcie morsko-kolejowy skład celny.

§ 2. Administracja wymienionego składu celnego należy do Zarządu Kolejowego. Skład ten pozostaje pod kontrolą urzędu celnego i pod wspólnem zamknięciem kolei i urzędu celnego.

§ 3. Przesyłki celne przybyłe morzem, a przeznaczone na przechowanie w składzie celnym, mają być przyjmowane do morsko-kolejowego składu celnego na podstawie osobnych deklaracyj, składanych przez stronę w trzech identycznych egzemplarzach, z których jeden egzemplarz winien być przez kolej doręczony urzędowi celnemu, jako załącznik do księgi składowej.

Wzór deklaracji oraz warunki przyjmowania określają osobne przepisy, wydane przez Ministerstwo Komunikacji w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

§ 4. Przyjęte do morsko-kolejowego składu celnego przesyłki celne mogą być przechowywane w ciągu jednego roku od dnia złożenia. Przed upływem tego terminu przesyłki winny być przez stronę uprawnioną do dysponowania przesyłkami, względnie przez kolejową ajencję, zgłoszone do ostatecznej odprawy i oclone lub też wywiezione zagranicę. Przesyłki nieoclone lub też niewywiezione zagranicę podlegają, po upływie wymienionego wyżej rocznego terminu przechowywania, sprzedaży z licytacji na ogólnej zasadzie.

§ 5. Przesyłki odprawione winny być zabrane z morsko-kolejowego składu celnego w ciągu 48 godzin po ocleniu.

§ 6. O ile niniejsze rozporządzenie nie postanawia inaczej, do odprawy przywozowej i wywozowej przesyłek przechowywanych w morsko-kolejowym składzie celnym stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy celne.

§ 7. Zarząd Kolei odpowiada wobec Zarządu Ceł za całość przesyłek celnych, przechowywanych w morsko-kolejowym składzie celnym.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski z dn. 6 listopada 1928 r. Nr. 256, poz. 610).

392.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 listopada 1928 r.

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 7 września 1928 r. o zwrocie cła przy wywozie mebli giętych.

Na zasadzie § 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 7 września 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy

wywozie mebli giętych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 742) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju meble gięte.

§ 2. Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionych w poprzednim paragrafie mebli giętych oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy uiszczaniu cła (a nie ubocznych należności celnych) upoważnia się wszystkie kolejowe i morskie urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Przy odprawie celnej wywożonych za zwrotem cła mebli giętych, jako też wystawianiu i przyjmowaniu kwitów wywozowych należy stosować się do zasad, ustalonych w §§ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 przepisów wykonawczych Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1927 r., do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 1 lipca 1927 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 24 z 1927 r., poz. 260).

§ 4. Tak powołane wyżej przepisy wykonawcze z dn. 30 lipca 1927 r., jak i wzór zaświadczenia eksportowego, dołączonego do tych przepisów, w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia, ulegają zmianie o tyle, że tam, gdzie jest mowa o „wytworach hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobach metalowych", względnie o „związku eksportowym polskich hut żelaznych. Spółka z ogr. odp. w Warszawie", należy odpowiednio rozumieć — „meble gięte", względnie „Sekcja mebli giętych przy Związku Przemysłowców w Krakowie".

Zaznacza się, że powyższa Sekcja uprawniona jest do wystawiania zaświadczeń tylko do dnia 30 listopada 1928 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dn. 19 listopada 1928 r. Nr. 267, poz. 658).

393.

OKÓLNIK L. D. IV/1221/3/28.

w sprawie stosowania ceł konwencyjnych w wypadku kombinowanych stawek celnych.

Do
Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, Wilnie, Gdańsku i Polskiego Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Polska taryfa celna dla niektórych towarów o wyższym stopniu wykończenia lub odmiennym sposobie wykonania każe pobierać oprócz zasadniczego cła, jeszcze i procentowe dodatki do tegoż. Dodatki te znajdują się w uwagach do właściwej pozycji.

Niektóre towary, jak np. konfekcja, zostały ujęte osobną pozycją, która, opierając się zasadniczo na stałych stawkach za podstawowy materjał, stwarza nowe stawki, przez doliczenie do stałej stawki odpowiedniego procentu konfekcyjnego.

W niektórych traktatach handlowych znajdują się zniżki konwencyjne, które dotyczą już to zasadniczej stawki, już to procentowego dodatku.

W tych wypadkach powstały w urzędach celnych wątpliwości, jakie stawki i procenty należy brać za podstawę obliczenia należności celnych od towarów, pochodzących z krajów traktatowych.

Wobec tego wyjaśnia się następująco:

1) **Jeżeli dodatek procentowy jest umieszczony w uwadze do pozycji, według której clony jest towar, należy stosować tak stawkę konwencyjną, uwidocznioną przy zasadniczej pozycji, jak i ewentualnie zniżony traktatem dodatek procentowy.**

Przykłady.

a) Przy ocleniu papryki sproszkowanej, poz. tar. 15 pkt. 3 uwaga 1, należy 50% dodatku obliczyć od cła konwencyjnego.

b) Przy cleniu obuwia skórzanego, którego para waży powyżej 1.200 gr. do 2.000 gr. włącznie, z cholewkami ze skór całkowicie lub częściowo w innym kolorze, należy przyznać zniżkę konwencyjną, uwidocznioną przy poz. 57 pkt. 1-b., oraz zniżony traktatem dodatek procentowy, podany w uwadze do tej pozycji i punktu.

c) Samochody, poz. tar. 173 pkt. 8, z wykończeniem tapicerskiem lub z karesorją karetkową, za które wyznaczone są osobne dodatki procentowe (40% względnie 60%), korzystają mimo tego dodatku, ze zniżki konwencyjnej, ustalonej przy punkcie 8 poz. 173, to znaczy, że do zniżonych konwencyjnie stawek dodaje się 40, względnie 60%.

d) Dźwigi, elewatory i t. p. pływające, osobno niewymienione urządzenia, nie mające charakteru statków (poz. tar. 175), należy clić według stawki konwencyjnej, o ile pochodzą z kraju traktatowego, z dodaniem 50% za urządzenie.

e) Wymieniony w uwadze do poz. 185 pkt. 1 „Krep" korzysta ze zniżki konwencyjnej.

f) Chustki, serwetki, wymienione w uwadze 4-ej „Uwag ogólnych do poz. 183—209", korzystać mogą ze zniżek konwencyjnych, ponieważ nie przechodzą do innej pozycji taryfowej, a pozostają przy pozycji zasadniczej dla materjału, z którego są sporządzone.

2) **Natomiast w tych wypadkach, w których towar cli się według osobnej pozycji, chociażby z zastosowaniem stawek, do których należy nieprzerobiony materjał, mają urzędy celne stosować podstawowe stawki autonomiczne, o ile traktat nie postanawia wyraźnie inaczej (pkt. 3 niniejszego okólnika).**

Przykłady.

a) Bieliznę zwykłą, poz. tar. 209 pkt. 1-b, wykonaną z jedwabnej tkaniny, poz. tar. 195 pkt. 1-a, należy clić według stawki autonomicznej poz. 195 pkt. 1-a, z dodatkiem procentu obniżonego, o ile zachodzą warunki traktatami przewidziane.

b) Chustki, serwetki i t. d. obrębione, wymienione w uwadze 5 „Uwag ogólnych do poz. 183 — 209" nie mogą korzystać ze zniżek konwencyjnych, ponieważ, jako konfekcjonowane, należą do poz. 209. Cło obliczyć należy zatem według stawki autonomiczne za podstawowy materjał, wraz z dodatkiem procentowym, podanym w uwadze wymienionej.

3) Stosując stawki podane w okólniku z dnia 21 lipca 1928 r. L. D. IV/889/3/28, należy uwzględniać wyraźne postanowienia, uwidocznione przy poszczególnych pozycjach, np. w ustępie do „uwag ogólnych do poz. 183 — 209 — uwaga do punktu 7-c.".

Warszawa, dnia 29 października 1928 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. Rasiński.*

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 44036. 29.XI. 1928 r. 7500.